

Dansmässan poesi - musik och dans – men också bilder?

Dansmässan Din ljusa skugga fortsätter att inspirera på en mängd olika sätt. Här berättar konstnären och heliga dansaren Melsene Laux om de bilder hon inspirerades att skapa sedan hon firat mässan i Ransäter förra sommaren.

Ett kreativt fält, en skapande process.

Det var fantastisk att bli inbjuden att medverka vid utformningen av de danser som bildar dansmässan Din ljusa skugga. Då, våren 2014, välkomnar Cecilia Hardestam och Hans Kvarnström närmare 50 deltagare till workshopen i Kristinehamn. Under helgen bekantar sig gruppen med musiken och danserna, ännu är processen inte avslutad, orden kräver eftertanke, sångerna är nya och rösterna osäkra, sökande... pianotonerna verkar tunna. Men gruppen, danscirkeln värms upp, växer samman och efter några timmar är dansarna ”inne i musiken”, är rörelserna in i kroppen – eller varieras och ändras där det känns angeläget.

Vid workshopen på Hannemo, med dryga 30-talet deltagare, utanför Sunne i juni 2016 två år senare har mässan redan dansats ”på riktigt”, avprovats. Nu är den något som finns, den verkar organisk, stark och hållbar. Komponist och textförfattare, Maria Hulthén Birkeland och Kristina Sandgren Furberg, berättar för de många nytillkomna om den långa skapelseprocessen där de två dansledarna har format en koreografi. Nu har dansmässan en egen ”historia” – och skall firas som avslutning vid spelmansstämman i Ransäter... Och det blir ett stort firande med oväntat många som vill vara med, cirka 170 personer! Dansmässans tio danser omfamnar, bär och bärs av de två stora danscirkelarna med så många människor som ryms i den gamla logen.

Dagarna efter känns ännu glädjen från firandet – ett sällsamt susande är kvar i kroppen – när jag hemma i Danmark lägger på CDn och lyssnar, dansar, lyssnar. Jag minns den lilla skulpturen av trä, dansaren som stod i mitten av vår danscirkel under workshopen. Stilla i en fast formad rörelse, och likaväl en rörelse, som man måste fullfölja gång på gång med blicken.

Ord – musik – danssteg – form – hur är det med färger? frågar jag mig. Jag förnimmar olika färgrörelser. Ett tempo, en böjning av kroppen, en bestämd rytm, en melodi, en klang: allt detta frambringar olika färger för mitt inre öga. Igen och igen lyssnar jag, de tunna målardukarna ligger framför mig, en till varje dans. Och jag gör mig helt mottaglig, hittar en grundfärg till varje dans, väntar på det enkla, på formen som samlar sångens essens. Ibland kommer impulsen mer från dansstegen, ibland från orden, ibland från musiken. Enkelheten gör mig lycklig. Bilderna blir för mig liksom en ton som man slår an på en gong eller en klocka och som får klinga en stund – intill tystnaden tar över. Så lyser färgerna stilla. Tiden står stilla – ett ögonblick av vila, innan musiken och dansen börjar på nytt. Just nu tänker jag på de där fina ögonblicken, när dansen är slut och vi håller varandra i händerna och blir stående, stilla – medan dansens dynamik fortsätter en stund inne i våra själar. Det är kanske där, i detta tidlösa ögonblick, som bilderna hör hemma.

För mig är det så tydligt att skapandet öppnar ett kreativt fält och att det skapade inspirerar nya processer. Fröet spirar och växer sig större och större, blomstrar och ger frukt.

Hör bilderna till mässan? Ger de något eller tar de något? I så fall från vem? De har fått näring av dansmässans tillblivelse och är på så sätt en del av den. De finns. Och jag hoppas till glädje.

Melsene Laux

Inför hösten kommer Melsenes bilder även att printas/tryckas upp. Är du intresserad av att beställa en sådan liten katalog, kontakta Melsene via mejl: melsene.laux@gmail.com